

spanier flytter til Danmark og forelsker sig i en dansker, så kan de godt indgå registreret partnerskab i Danmark. Og det er en klokkeklar diskrimination på baggrund af nationalitet og altså stik imod ét af EU's fundamentale principper. Og det burde jo få samtlige EU-tilhængere i denne her sal op af stolen og erklære deres varme støtte til det her forslag, som de gør det på så mange andre områder.

Kl. 15.55

Men EU-harmoniseringen er tydeligvis ikke gældende, når det angår homoseksuelle. I Enhedslisten er vi ikke tilhængere af EU, men vi er til gengæld tilhængere af, at alle selv kan vælge deres partner, og at de, uanset hvem de vælger, så kan opnå ensartede rettigheder i samfundet. Ægteskabet er en etableret institution, som giver rettigheder og sikrer et par gensidigt. Den institution og de rettigheder skal selvfølgelig også stilles til rådighed, uanset hvilken partner man vælger, og om vedkommende er af samme køn som én selv.

Det værste, en stat kan gøre, er at sætte grænser for kærlighed og lave en lovgivning, som forhindrer folk i at se den, de elsker. Og selv om det her lovforslag omhandler en relativt lille gruppe mennesker, så betyder det for dem forskellen på, om de kan leve og bo sammen med den, som de har forelsket sig i, og som de ønsker at dele fremtiden med.

Jeg glæder mig til den videre behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Kriminalisering af prostitutionskøbere).

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det lovforslag, som vi behandler her i dag, indebærer, at det generelt bliver strafbart at købe seksuelle ydelser hos en anden person. Efter gældende bestemmelse i straffelovens § 223 a er det strafbart som kunde at have samleje med en person under 18 år, der helt eller delvist ernærer sig ved prostitution.

Lovforslaget fra Kristeligt Folkeparti indeholder for så vidt to elementer. Dels en ophævelse af kravet om, at den pågældende helt eller delvist skal ernære sig ved prostitution og dels en generel kriminalisering af prostitutionskunder.

Forslaget om en ophævelse af kravet om, at den pågældende helt eller delvist skal ernære sig ved prostitution, således at også et enkeltstående køb af seksuelle ydelser hos personer under 18 år omfattes af kriminaliseringen, er regeringen helt enig i.

Regeringen har da også før jul fremsat lovforslag om bl.a. dette. Regeringen er endvidere helt enig med forslagsstillerne i, at vi i videst muligt omfang skal forsøge at komme prostitutionen til livs. Men det er ikke regeringens opfattelse, at dette skal ske via en generel kriminalisering af kunderne.

Prostitution er som oftest udtryk for og kan også være årsag til sociale problemer, som vi ikke bare kan se gennem fingre med. Det gælder derfor om at undgå, at personer – og det er jo oftest kvinder – rekrutteres til prostitution eller fastholdes i prostitution.

Det er regeringens opfattelse, at vi er forpligtet til i videst muligt omfang at bekæmpe de skrupelløse personer, der ud fra et ønske om profit rekrutterer og udnytter kvinder til prostitution. Derfor skal vi sætte hårdt ind over for bagmændene og derved medvirke til at beskytte de prostituerede.

Det lovforslag, jeg sendte i høring i sidste uge, og hvor det bl.a. foreslås, at det skal være muligt for politiet at foretage telefonaflytning i rufferisager, skal ses som endnu et tiltag med henblik på at bekæmpe de ofte meget organiserede netværk, der står bag prostitutionsmiljøet i Danmark.

Det lovforslag, vi nu diskuterer, retter sig imidlertid mod de prostitueredes kunder. I Sverige er der gennemført et sådant forbud. Den

eneste officielle landsdækkende undersøgelse, der hidtil er lavet i Sverige om virkningerne af det svenske forbud, er fra 2000, altså året efter at forbuddet trådte i kraft.

Det fremgår af undersøgelsen, at der er noteret et fald i gadeprostitutionen, mens det – og det vil jeg gerne fremhæve – ikke er undersøgt, om dette modsvares af en stigning i den skjulte prostitution. Endvidere fremgår det, at det i praksis har vist sig vanskeligt at fastlægge rækkevidden af forbuddet.

Politiet i Skåne har også lavet en rapport om forbud mod køb af seksuelle tjenester. Det fremgår heraf, at der ikke er belæg for at fastslå, at prostitutionen som sådan er formindsket, selv om man i Malmø har set en vis nedgang i gadeprostitutionen. Dette skyldes delvist, at kunderne og de prostituerede træffer aftaler om tid og sted på mobiltelefon og ikke på gaden. Herudover peges der i rapporten på, at antallet af anmeldelser om overgreb på prostituerede har været stigende i Malmø efter forbuddets indførelse.

Det er regeringens opfattelse, at der er mange betænkeligheder knyttet til at forsøge at komme prostitutionen til livs ved hjælp af en generel kriminalisering af kunder til prostituerede. Gennemfører vi en sådan kriminalisering, vil det medføre en risiko for, at prostitutionen kommer til at foregå i det skjulte. Det vil betyde, at det bliver meget sværere for de sociale myndigheder at komme i kontakt med de mest udsatte prostituerede, altså de prostituerede, der i allerhøjeste grad behøver vores hjælp.

De svenske erfaringer tyder også på, at et generelt forbud mod køb af seksuelle ydelser kan blive meget vanskeligt for politiet at håndhæve. Regeringen finder, at vi i stedet bør koncentrere os om at bekæmpe de bagmænd, der står bag prostitutionen, og regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 16.00

Irene Simonsen (V):

L 132, som er fremsat af Kristeligt Folkeparti, handler jo om at kriminalisere prostitutionskøbere. Her er det meget vigtigt for Venstre at fastslå, at vi primært anser prostitution som et socialt problem. Vi må derfor løse og forebygge prostitution via socialindsatsen ved en hjælp af en aktiv kamp mod den negative sociale arv. Det er det, vi ser som en vigtig indsats mod prostitution.

Så Venstre er imod Kristeligt Folkepartis lovforslag, fordi det netop har til hensigt at bekæmpe prostitution ved hjælp af straf.

Vi i Venstre er ikke i tvivl om, at vi skal forsøge at bekæmpe prostitution. Men det skal ske på en måde, så vi samtidig hjælper kvinderne. Ved at kriminalisere prostitution er jeg bekymret for kvinderne, for så kriminaliserer vi også dem. Og hvor kommer prostitutionen så til at foregå?

Der er gjort nogle svenske erfaringer med at kriminalisere køberne. Og det er ret svært sådan at udlede et entydigt resultat af de svenske erfaringer, der er. Den svenske rapport konstaterer godt nok, at der er noteret et fald i gadeprostitutionen samt et fald i rekruttering af kvinder til gadeprostitution, efter at lovændringen er blevet vedtaget i Sverige. Men bekymringen, ikke kun fra Venstres side, men også fra andre kilder i Sverige, går på, hvor prostitutionen så er flyttet hen. Og har det tilgodeset kvindernes sociale problem, at man har kriminaliseret det? Det er der meget tvivl om i den svenske undersøgelse.

Vi skal jo ikke mere end 3 år tilbage, før Folketinget var imod en generel kriminalisering af det her. Da ønskede et flertal faktisk at markere, at prostitution i sig selv ikke bør anses for at være en kriminel handling.

Så for Venstre er det vigtigt, at vi i stedet for kigger på at styrke den sociale indsats på området her, netop for at beskytte kvinderne og de prostituerede.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at det her er et socialt problem, at vi skal hjælpe, vi skal handle. Jeg vil gerne spørge, om det er i orden at købe sig til seksuelle ydelser, om Venstre har en helt klar holdning til det. Er det i orden at købe sig til seksuelle ydelser?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Venstres ordfører siger, at Venstre vil støtte den sociale indsats over for prostituerede. Jeg vil godt spørge, om Venstres ordfører så også vil arbejde for, at prostituerede, når de kommer til socialforvaltningen, kan få frit lejde, for sådan som forholdene er nu, kan de risikere at få en sigtelse for socialt bedrageri.

Folketingets ombudsmand er for sådan ca. en 10-12 år siden kommet med et forslag i en henvendelse til Socialudvalget, hvori han foreslår, at man giver frit lejde og samtidig ser på, om der

ikke er et revalideringsbehov for den pågældende kvinde. Det, det sker nu, er, at kvinderne simpelt hen ikke tør komme i socialforvaltningen og bede om hjælp, selv om de gerne vil ud af den her forfærdelige situation, de er i. Vil Venstre være med til at hjælpe dér?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Først til fru Bodil Kornbek og om det er o.k. at købe seksuelle ydelser: Vi ved godt i dag – og jeg kan være enig eller uenig med de kvinder – at der findes to typer af prostituerede. Der findes de prostituerede, som har et massivt socialt problem. Og mit hjerte banker – og det må jeg også sige til fru Anne Baastrup – for at hjælpe de kvinder i videst muligt omfang.

Kl. 16.05

Men så findes der en anden type af prostituerede, som også er dukket op på markederne. Jeg har været ude og tale med nogle stykker for at prøve at forstå. Jeg forstår dem ikke, og jeg forstår ikke deres model af, hvordan man vil drive en virksomhed med prostitution, her salg af kroppe, men jeg må konstatere, at det er dér, de er, og enhver har retten til at bestemme over sin egen krop.

Så til fru Bodil Kornbek: Ja. Det må jeg jo konstatere i den sammenhæng, når jeg siger, at enhver har retten til at bestemme over sin egen krop.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Der findes mange typer af kvinder. At sige at der kun findes to grupper, vil jeg nok synes er en smule smalt, men jeg spurgte egentlig: Hvad er Venstres klare holdning til køb af seksuelle ydelser? Og gør det ikke indtryk, når et værested som Reden med den erfaring, de har, og det arbejde, de gør blandt prostituerede, faktisk støtter et forslag om at kriminalisere prostitutionskøbere, fordi de ser den ødelæggende virkning, det har på den enkelte kvinde?

Så jeg må spørge igen: Hvad er Venstres klare holdning til prostitution, til det at købe disse ydelser? For der er også en klar sammenhæng mellem handel med kvinder og prostitution, og man kan altså ikke adskille de to ting og tro, at man kan løse det ene og så lade det andet svæve sådan frit i luften. Så en klar holdning er det, jeg beder om.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg stillede et meget præcist spørgsmål, som jeg overhovedet ikke fik svar på. Det kan godt være, at fru Irene Simonsen har et varmt, socialt bankende hjerte.

Jeg spørger: Vil fru Irene Simonsen sørge for, at sociallovgivningen bliver lavet om, således at man som prostitueret, der gerne vil ud af prostitution, rent faktisk kan gå til socialforvaltningen, få frit lejde og få lavet en handleplan, eventuelt kombineret med revalidering?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu vil jeg sørge for at starte med at svare fru Anne Baastrup, så min tid ikke udløber, så fru Anne Baastrup ikke får et svar.

Jeg ville da gerne, hvis jeg havde magten og muligheden for det, løse alle de her problemer. Det har jeg desværre ikke. Men jeg er meget åben for en dialog om de her ting, og at det også kan indgå i det videre udvalgsarbejde. For hvis der ligger noget dér, vi skal have kigget på, så lad os kigge på det. Det synes jeg er væsentligt at sige.

Men der er jo mange individuelle historier, og der må jeg give fru Bodil Kornbek ret: Ja, der er mange individuelle kvinder, der er mange forskellige kvinder med forskellige formål, aspekter og grunde og årsager til, at de nu er, som de er. Men hvis man sådan skal sætte et klart billede, så kan vi sige, at der er to typer af prostituerede, der sælger ydelser her.

Til fru Bodil Kornbek vil jeg sige, at jeg taler for mit eget vedkommende nu. Jeg har ikke forhørt mig hos hele Venstres folketingsgruppe, hos hvert enkelt medlem, om de tager klart afstand fra køb af seksuelle ydelser. Det tror jeg faktisk de gør, men for mit eget vedkommende kan jeg sige: Jeg forstår det ikke, og jeg tager også personlig afstand. Men derfra og til at gå over til at kriminalisere kunderne, så vi på den måde også kommer til at jage de prostituerede – det er jeg meget bekymret for. Der vil jeg hellere hjælpe på en anden måde.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Bodil Kornbek for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg takker for fru Irene Simonsens egen personlige holdning.

Jeg vil jo selvfølgelig gerne have Venstres holdning til det her spørgsmål. Jeg bliver nødt til at spørge, om ikke tiden er kommet til også at tænke nyt. I stedet for at vi altid siger: Jamen det er socialt, vi skal finde løsninger osv., er det så ikke også tid til nu virkelig at gribe fat og sætte handling bag alle de pæne ord, vi har talt i årevis, og sige: Der skal måske noget helt andet til for at begynde at tage fat på den stigende prostitution, der er i Danmark, og den stigende handel med kvinder, som jo kommer til Danmark, fordi der er en større og større efterspørgsel? Altså en klar holdning og nytænkning til at løse de problemer, der er?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Til fru Bodil Kornbek: Jamen det er helt klart Venstres holdning, det har jeg givet stærkt udtryk for, at vi tager afstand fra en kriminalisering, fordi vi er bekymrede for at kriminalisere de prostituerede.

Så siger fru Bodil Kornbek, om det ikke er tid til at tænke nyt. Jamen det er altså ikke mere end 3 år siden, at vi afskaffede kriminaliseringen, så hvilket nyt ligger der i at skulle have den ind igen? Vi er faktisk i en periode her, hvor vi arbejder på med nye metoder at prøve at få fat i de prostituerede, få brudt den sociale arv, få sat den sociale indsats ind. Det er det, det her handler om.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Bare lige for en ordens skyld i forhold til det, fru Irene Simonsen sagde her sidst: Kan fru Irene Simonsen ikke bekræfte, at det, der blev afskaffet for 3 år siden, var ikke, at man kriminaliserede prostitutionskøbere? Det er de facto noget nyt i forhold til den danske debat, som den har været hidtil.

Det, der ligger i det forslag, som Kristeligt Folkeparti her har fremsat, er jo altså ikke, at den prostituerede bliver kriminaliseret, men alene prostitutionskøberen. Det synes jeg er vigtigt at understrege, for man kunne godt få det indtryk af det, fru Irene Simonsen siger her, at vi også vil kriminalisere de prostituerede. Det vil vi ikke. Vi vil kriminalisere prostitutionskø-

beren for på den måde at begrænse efterspørgslen efter seksuelle ydelser, og fordi vi vil sende den klare holdning via lovgivningen også, at prostitutionskøb ikke er acceptabelt.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen så må jeg spørge hr. Jann Sjørnsen tilbage – nu ved jeg godt, det er hr. Jann Sjørnsen, der skal stille spørgsmål til mig nu, men der er noget, jeg ikke forstår, at hvis vi kriminaliserer køberne – som vi sagtens kan være enig om ikke er dem, vi har den største sympati for, derom ikke spor uenighed – kriminaliserer vi så ikke også den handling, nemlig den handel, der finder sted, og dermed også de prostituerede? Jeg kan ikke rigtig se, at vi kan skille det her helt ad.

Hvis vi kriminaliserer køberne, vil vi også få gadeprostitutionen væk. Og hvor foregår det så, hvordan foregår det så? Vi ved jo alle godt, at det netop er på gaden, at vi er kede af at have dem, vi er kede af at se, hvad de bliver udsat for, men det er jo dér, vi kan få fat i dem, det er dér, vi kan få en dialog med dem. Og det er virkelig vigtigt, hvis vi skal have lavet en social indsats.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg må spørge fru Irene Simonsen: Gør det så ikke indtryk, at de, der i dag har fat i de prostituerede – for at bruge Venstres ordførers eget ord – det er f.eks. Reden, der arbejder her i København, og at lige præcis det værested rent faktisk anbefaler, at man følger den linje, der er fremlagt i Kristeligt Folkepartis lovforslag? Hvem i øvrigt, der arbejder med prostituerede i Danmark, anbefaler den linje, som fru Irene Simonsen giver udtryk for her i dag?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Moral kan være godtroende og stærblind naiv. Maria Magdalene er ikke for ingenting en del af kristendommens tusindårige overlevering. Hun blev næppe frelst sådan med det første gennem forenklede politiske markeringer eller lovgivningsmæssige snuoptag.

Ordene er ikke mine, men et citat fra en logbog, skrevet over et krydstogt om politikken over for samfundets mest udsatte, et krydstogt, som blev lavet af Landsforeningen af Væreste-

der. Jeg tror, at kodeordene er lovgivningsmæssige snuptag.

Diskussionen for eller imod kriminalisering af prostitutionskunder eller prostitution som sådan har det nemlig med at blive meget unuanceret. Man er enten for eller imod. Gruppen af prostituerede er imidlertid ganske kompleks, og narkoluderen, som de fleste har som billedet på prostitution, udgør 7 pct. af prostitutionsmiljøet.

For os som Socialdemokrater er det vigtigste ikke den moralske debat, men derimod de menneskelige konsekvenser, prostitution har helt konkret. Kvinder, som udsættes for vold og trusler, kvinder, som lever i dyb afhængighed af alfonser, som betaler beskyttelsespenge, og ikke har et frivilligt valg om at stoppe og om at komme ud af prostitution, lever et dobbeltliv og får store sår på sjæl og krop af det fordækte liv.

Kl. 16.15

Ændres dårlige liv til gode liv bedst med politi og retsvæsen, og bekæmpes prostitution bedst med forbud? Vi har blandt Socialdemokraterne diskuteret dette åbent og ærligt også i offentligheden, men uanset hvor enige vi er i forslagets mål, mener vi ikke, at forbud er midlet.

I forslagets bemærkninger beskrives de faktorer, som PRO-Centret angiver som årsager til, at nogle ender i prostitution. Det er dårlige og destruktive forældre, det er fattigdom, misbrug, offer for seksuelle overgreb, sociale faktorer. Sociale problemer skal bekæmpes med socialpolitik og ikke kriminalpolitik.

Vi ønsker ikke, at de prostituerede skal jages af politiet og have det øgede pres i deres hverdag. Og vi har altså meget svært ved at se, at et forbud kan håndhæves på anden måde end ved at finde kunderne hos de prostituerede. Derfor er det usandsynligt, at et forbud alene vil ramme kunderne. Det vil også øge presset på de kvinder, vi alle ønsker at hjælpe.

Det er muligt, at et forbud kan være holdningsbearbejdende, men bliver det de prostituerede, som skal betale prisen i form af, at deres situation bliver endnu mere lyssky, endnu mere farlig og endnu sværere at nå med socialpolitiske initiativer? Vi frygter, at væresteder og opsøgende arbejde bliver vanskeligt at anvende i et kriminelt miljø.

Erfaringerne fra Sverige dokumenterer vel dybest set alene, at almindelige pæne svenskere er blevet fri for at se problemet. De er væk fra gaden, men er de væk fra prostitution?

Et bredt flertal her i Folketinget sætter årligt penge af til en særlig socialpolitisk indsats over

for de prostituerede via satspuljen, og alle kunne ønske sig, at den pose med penge er større. Men vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at det er den vej, vi skal for at hjælpe de kvinder.

Afslutningsvis skal jeg blot nævne, at Socialdemokraterne inden længe fremsætter et forslag om en særlig social indsats over for børn og unge, der prostituerer sig, ligesom vi i efteråret fremsatte en national handlingsplan mod seksuelt misbrug af børn. Det er hver især forslag, som efter vores mening vil mindske rekrutteringen til prostitutionsmiljøet og på den måde medvirke til at nå det mål, som vi er helt enige med Kristeligt Folkeparti i.

Og så har jeg lovet Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, at beklage, at hun ikke kunne være til stede i dag, men at det Det Radikale Venstre heller ikke kan støtte en kriminalisering af prostitutionskunder.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg havde måske nok forventet en lidt anden ordførertale fra Socialdemokratiets ordfører, når man tænker på den debat og omtale, Socialdemokratiet har haft på dette område, bl.a. ved fru Mette Frederiksen.

Men prostitution har nogle menneskelige konsekvenser. Jeg må jo så spørge, om ikke de prostituerede i dag er ekstremt presset. Måske kan man sige, at de i dag ikke er kriminaliseret, som man jo så formoder ville ske med dette lovforslag, men at de er marginaliserede i forhold til samfundet. Hvem tager sig af, at en narkoprostitueret bliver voldtaget? Ingen er interesseret i det. Ingen er interesseret i at tage sig af det. Hvem vil være nabo til et bordel? Ingen. Dobbeltmoralen længe leve. Så er prostituerede i dag ikke ekstremt presset?

Hvad vil Socialdemokratiet reelt gøre ud over en social indsats? For det satser vi også meget på at der skal til: Vi ser ikke det her som et eller andet enkelt, nu bliver alt løst – på ingen måde. Men det her er en vej til netop at få løst de problemer, der er omkring prostitution, og den handel, der er med kvinder.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jo, fru Bodil Kornbek, de prostituerede er voldsomt presset, og jeg mener faktisk, at en af de ting, vi ser i øjeblikket, er stigende brug af beskyttelsespenge til rockere, som skal beskytte disse kvinder. Og der tror jeg faktisk, at en kri-

minalisering vil føre til øgede indtægter for rockerne. Skubber vi de prostituerede længere ud i et betændt miljø, får de yderligere behov for at blive beskyttet, og det er det, der er vores frygt ved at kriminalisere det.

Så spørger fru Bodil Kornbek, hvad vi i øvrigt synes der skal gøres ud over de socialpolitiske initiativer. Ja, når det næste punkt på dagsordenen kommer til behandling, vil vi for det første støtte Kristeligt Folkepartis ønske om nogle bedre efterforskningsmidler, men vi vil også problematisere, om rufferiparagraffen overhovedet virker.

For os er det enormt vigtigt, at vi får fat i bagmændene, dem, der virkelig tjener på kvindernes ydmygelse og nedværdigelse. Og jeg tror, det er dér, vi ud fra en retspolitisk vinkel skal sætte ind og så i øvrigt gøre alt, hvad vi kan socialpolitisk. Og der nævnte jeg så også, at vi kommer med et forslag i forhold til de børn og unge, som desværre også sælger seksuelle ydelser.

Kl. 16.20

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak. (Beslutningsforslag nr. B 118).

Per Dalgaard (DF):

Kristeligt Folkepartis forslag vil gøre køb af seksuelle ydelser kriminelle, uanset at personerne, ydelsen købes hos, er over 18 år.

Dansk Folkeparti har al mulig sympati for at ramme de personer, der udnytter piger til prostitution, og som mere eller mindre organiseret tjener penge på andres svage stilling i samfundet. Den udnyttelse, vi i de sidste åringer har set af piger fra de gamle østeuropæiske lande, Fjernøsten og andre steder, vil vi gerne være med til at få stoppet.

De personer, der lokker pigerne her til landet under falske forudsætninger og udnytter deres

svage situation i samfundet, skal rammes. Vi tror blot ikke på, at den her anviste model mod de bagmænd, der udnytter pigerne, fungerer.

Kristeligt Folkeparti henviser til Sverige, som har et forbud mod køb af seksuelle ydelser, som en model at følge. Hvis det var så nemt, ville vi støtte den uden tøven. Men jeg har min store tvivl om, at det er så nemt. Det er bestemt ikke alt, hvad der kommer fra Sverige, der er værd at efterligne.

Kristeligt Folkeparti henviser til en svensk professor i socialvidenskab, Sven-Axel Månsson, som siger, at der er sket en markant ændring i den svenske befolknings holdning til prostitution, siden loven blev vedtaget i Sverige. Det er jeg sikker på er ganske rigtigt, men det ændrer jo ikke ved de prostitueredes antal.

Svensk politi og socialarbejdere skønner, at der i 1995 var 2.500 prostituerede og i 2002 mellem 5.000 og 10.000. Den svenske rigspolitistyrkelse siger i 2001, at der ikke bliver færre prostituerede, og at de prostitueredes situation er blevet forværret efter vedtagelsen af den svenske lov.

Erfaringer viser, at et forbud af denne art ikke får prostitutionen til at forsvinde, men tværtimod forværrer forholdene for de prostituerede. Den vanskeliggør yderligere opklaring af kvindehandel, siger en svensk anklager, Aino Alhem, til Aftonbladet i 2002.

Aidsbekæmpelsesorganisationen Europap siger i 1997 om loven i Sverige, at de ikke tror på, at en kriminalisering af dette område er en farbar vej at følge, og at det er en fare for den offentlige helbredstilstand generelt set. Ingen andre lande end Sverige har et sådant forbud. Tværtimod forsøger man at afkriminalisere rundtomkring i andre lande, sågar så langt væk som i Australien.

Vi tror ikke på den svenske model. Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte dette forslag.

Helge Adam Møller (KF):

Den Konservative Folketingsgruppe er heller ikke overbevist om den såkaldt svenske model, som hr. Per Dalgaard lige omtalte, og som forslagsstillerne jo også fortæller noget om erfaringerne med i deres forslag.

Lad mig prøve at opsummere et par af de svenske erfaringer:

Man konstaterer i den officielle undersøgelse, at der er sket et fald i gadeprostitutionen, men det er ikke undersøgt, om der så er sket en tilsvarende stigning i den skjulte prostitution. Man

siger også, at det er vanskeligt at fastslå, hvilken virkning forbuddet har haft.

Hvis vi rykker lidt nærmere Danmark end Sverige i al almindelighed og koncentrerer os om politietovre i Skåne, så siger de, at der har man ikke noget belæg for at konstatere, at den samlede prostitution er formindsket. Man siger også fra Skåne Politi, at før blev et antal af aftalerne mellem den prostituerede og kunden indgået på gaden; nu sker det først og fremmest via telefon, eksempelvis mobiltelefon. Men det gør jo ikke selve prostitutionen mindre alvorlig. Man siger også, at antallet af overgreb mod prostituerede er steget.

Kl. 16.25

Sammenfattende kan jeg sige, at den konservative folketingsgruppe ikke kan støtte forslaget, og det er der altså flere grunde til. Ud over de svenske erfaringer synes vi først og fremmest, det er vigtigt, at det er bagmændene, man rammer; at det er dem, der skal sættes hårdt ind over for. Derfor er det rigtigt og fornuftigt og godt, at der nu om kort tid kommer et lovforslag, der betyder, at det bliver muligt for politiet også at foretage telefonaflytning i forbindelse med det, der hedder rufferi.

Vi er bange for, nervøse for og tror, at man kan risikere, at prostitutionen vil rykke fra det mere åbne gadebillede over i det mere skjulte. Hvis den gør det, som nogle af erfaringerne fra Sverige tyder på, bliver det jo endnu sværere for de sociale myndigheder og for andre, som ønsker at hjælpe, at komme i kontakt med de prostituerede – specielt de mest svage og mest udsatte – og tilbyde dem hjælp med henblik på at få dem ud af prostitutionen.

Endelig er der selvfølgelig også den vigtige grund, at et sådant forbud bliver utrolig svært at håndtere og håndhæve for politiet. Vil man håndtere det og håndhæve det virkelig effektivt i både Esbjerg, Skive, Holstebro, Nakskov og København og andre steder fra Rønne til Godthåb, vil det jo kræve ufattelig mange politifolks aktive indsats, og jeg synes, der er nok af opgaver til politiet i øjeblikket, og at man ikke skal give dem en opgave, som næsten er uløselig.

Anne Baastrup (SF):

Der er to overordnede strategier, når man diskuterer prostitution. Den ene er kriminalisering af køberen, og den anden er liberalisering, som man har valgt i Holland.

Prostitution er farlig og krænkende for dem, der er så uheldige at være direkte berørt af den,

og samtidig understreger og viderefører den alle kvinders stilling i samfundet. Det er derfor ikke kun de talrige tilfælde af vold, prostituerede kvinder udsættes for, der gør prostitution til et overgreb. Det er selve det forhold, at kvinders kroppe købes og sælges af mænd, der understøtter kvinders og børns underlegne rolle på globalt plan. Prostitution forstærker og viderefører altså uligheden mellem kønnene.

Prostitution er, ligesom andre former for overgreb mod kvinder, omgivet af massive myter, der tjener til at retfærdiggøre dem, og som det tilsyneladende er meget svært at få bugt med. Vi kender myterne: prostitution er verdens ældste erhverv; prostitution forhindrer voldtægt af andre kvinder; mænd skal have sex; kvinder vælger prostitution, og kvinder nyder det.

Der er også argumenter imod kriminalisering af kunden. Loven kan medvirke til at tegne et yderligere stigmatiseret billede af de prostituerede og sætte de prostituerede i mere lyssky og stressede forhold, og derudover gør kriminalisering det vanskeligt at udføre social- og sundhedsarbejde blandt de prostituerede, da det er svært at opnå kontakt.

I Sverige har loven tilsyneladende medvirket til at reorganisere markedet, så den usynlige del af markedet er blevet større. De prostituerede udgør langtfra nogen homogen gruppe, og et lovgivningstiltag bør derfor i højere grad tage højde for den differentiering, der er i gruppen af prostituerede.

Danmark er endnu ikke parat til at vælge mellem en af de førnævnte strategier, da vi jo ikke har haft en ordentlig debat om spørgsmålet, og i øvrigt ved vi også for lidt om kunderne. Man diskuterer slet ikke de mænd, der ser det som en ret at kunne købe sig til sex, og risikoen for, at kvinderne rammes først, er derfor også stor. Kontroltiltag rammer historisk set kvinderne hårdest, og i takt med, at markedet bliver mere skjult, bliver kvinderne mere sårbare for vold, og presset på dem forøges.

Vi tror ikke, der er tilstrækkeligt belæg for at konstatere, at prostitutionen i Sverige er blevet mindsket som følge af kriminalisering af prostitutionskunderne. Nogle prostituerede har udtalt sig imod en kriminalisering af kunderne, idet de opfatter det som en forstærkning af deres marginalisering og offerrolle. Gadeprostitutionen udgør højst 9 pct. af al prostitution i Danmark, så selv hvis man kunne overføre de svenske erfaringer direkte på danske forhold, måtte effekten af kundekriminalisering blive af beskedent om-

fang set i forhold til den samlede mængde prostitution.

Danmark har en prostitutionslovgivning, som allerede i dag indebærer væsentlige bevis- og efterforskningsproblemer, og disse problemer forsvinder ikke og vil formentlig blive meget større ved kriminalisering af kunderne.

Kl. 16.30

Kort sagt: I SF er vi delt. Vi ser store og gode begrundelser for kriminalisering, men vi har meget svært ved at se, hvad resultatet bliver. Vi bliver nødt til at vente og se nøje på, hvad det er, der er sket i Sverige over en årrække. Vi bliver også nødt til at se, hvad der kommer til at ske i Holland med opdelingen af markedet, og så skal vi samle kræfterne her og nu og selvfølgelig få diskussionen om, hvorfor søren det kan være, der er nogle mænd, der mener, de har ret til at købe en kvinde.

Men vi skal også holde fast i den socialpolitiske vinkel. Vi skal sørge for, at de unge ikke kommer ind i miljøet, vi skal være hurtige i forsøget på at få dem ud, og så skal vi huske den ombudsmandshenstilling, der kom for snart mange år siden. De kvinder, som ønsker at komme ud af prostitution, skal kunne få frit lejde, så de ikke mødes med en sigtelse for socialbedrageri, og de skal have en effektiv revalidering, så de kan komme ud af miljøet.

Vi stemmer ikke for forslaget.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg er enig med fru Anne Baastrup i, at det sociale perspektiv også skal ind i hele dette spørgsmål – helt enig.

Man er delt i SF i dette spørgsmål, men hvad med det arbejde, som Reden gør, den erfaring, de sidder med, og det, at de virkelig er opmærksomme på de ting, der gør livet ondt for den enkelte prostituerede? Gør det ikke indtryk? Og hvilken strategi forestiller fru Anne Baastrup sig, der skal være på området?

Vi tager stilling her og nu, og vi skal have en dialog, vi skal være åbne, og vi skal have en debat. Det har vi sådan set haft i årevis, men vi må også se i øjnene, at der er en stigning i handelen med kvinder, fordi der er en stor efterspørgsel i Danmark. Hvilken strategi vil SF lægge på hele dette område?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo lykkedes gennem et par års pres fra både Kristeligt Folkeparti og SF at få sat prostitution på dagsordenen, og vi er også kommet så langt, at selv en borgerlig minister har taget spørgsmålet om, hvordan vi forhindrer trafficking, op og har startet en lille bitte, bitte del af de store projekter, som jeg mener skal gennemføres for at forhindre trafficking.

Vi skal have gadearbejdere i gang, og vi skal have gadearbejdere, der også taler andre sprog end dansk. De skal få kontakt med de forskellige kvinder, der bliver solgt, og derudover skal der være en langt mere offensiv indsats over for de gade prostituerede.

Vi kan se, at ud over at de bevæger sig i de store byer, har udviklingen jo vist, at de også er ude i de små. Det, der bare er karakteristisk for kvinderne ude i de mindre byer, er, at de kommer fra nabobyen, fordi de selv oplever, at det er en meget ubehagelig situation, de står i.

Der er ikke andet at gøre end et effektivt, socialt opfølgende arbejde. Nu har socialministeren fået megen god presse for de initiativer, og det betyder jo, at hun synes, det er en god ide. Derfor må vi bare fastholde den dagsorden, som vi satte, dengang Kristeligt Folkeparti kom ind i 1998, hvor vi stod skulder ved skulder, og vi skal fastholde det pres videre frem.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Bodil Kornbek.

Bodil Kornbek (KRF):

Lovforslaget her har sammen med lovforslag nr. L 133 til hensigt at forebygge og bekæmpe prostitution, herunder handel med kvinder, ved at gå efter køberne og bagmændene.

Sexindustrien i Danmark vokser støt med en omsætning, der i dag anslås at ligge på flere milliarder kroner. Det er selvsagt også derfor, at handel med kvinder er stigende, for der er mulighed for hurtige og store fortjenester i branchen.

Socialministeriet har iværksat et stort initiativ til bekæmpelse af handel med kvinder til prostitution, og det er fint nok. Hvad socialministeren dog ikke tager højde er, at så længe der er en stigende efterspørgsel på prostitution, så længe vil der frivilligt, lokket eller tvunget, også komme udenlandske kvinder til Danmark.

Kl. 16.35

Sagen er derfor klar for Kristeligt Folkeparti. Vil man handel med kvinder til livs, må et af instrumenterne være, at man gør det ulovligt at benytte sig af kvinder som leverandører af seksuelle ydelser, og her er Socialministeriets kampagne ufuldstændig, fordi den forsøger at fjerne symptomet, før problemet er løst.

Et andet problem ved regeringens kampagne er, at den opstiller en modsætning mellem de udenlandske og de danske prostituerede. Groft sagt bliver udlændingene gjort til nogle stakler, mens danskerne selv har valgt prostitutionen. Hvordan kan man betragte udenlandsk prostitution som et socialt problem, men ikke dansk prostitution? Uanset baggrund er prostituerede en af de mest marginaliserede grupper i samfundet med deraf følgende isolation, misbrug, vold og manglende fremtidsudsigter.

Det, Kristeligt Folkeparti ønsker med dette lovforslag, er en debat om, hvad den overordnede danske holdning til prostitution skal være. Ser man på den danske lovgivning og den danske debat om prostitution, vil man sandsynligvis få det indtryk, at prostitution er lovlig. Det er verdens ældste erhverv, vi skal ikke blande os i, hvordan kvinder tjener deres penge, det nytter ikke noget at gøre prostitutionskøb kriminelt, vi skal endelig ikke stigmatisere de prostituerede, og et forbud ville blot jage de prostituerede ind i baggårdene og væk fra politiets og socialarbejdernes beskyttelse.

Man kan desværre også let få den tanke, at det danske samfund har accepteret et kvindesyn, som går ud på, at kvinden er en vare, man kan købe for penge, og at mænd har seksuelle drifter, som de har krav på at få tilfredsstillet når som helst. Det er ikke det billede, jeg ønsker at stå for. Jeg ønsker et billede af en samlet indsats mod den udnyttelse af kvinder og mænd, som prostitution er. Jeg ønsker, at vi tager stilling til, hvordan vi sikrer en indsats, der når ud i alle hjørner af prostitutionsproblemet. Vi er nødt til at tage fat på både de udenlandske og de danske prostitueredes livssituation, fordi der er tale om både psykisk og fysisk udnyttelse af disse kvinder.

De prostituerede er allerede stigmatiserede, så her vil vores lovforslag hverken gøre fra eller til. Men det kan sammen med vores andet lovforslag, nemlig L 133, hjælpe ved at fortælle både kunder og bagmænd, at vi som samfund ikke accepterer prostitution og det menneskesyn, der ligger bag.

Men virker et forbud mod køb af prostituerede? Foreløbig kan vi i hvert fald konkludere, at afkriminaliseringen af de prostituerede i 1999 tilsyneladende ikke har påvirket interessen for at være med på sidelinjen. Der bliver fortsat flere telefonpassere på bordellerne, stigende udlejning af værelser til gavn for hotelejerne og andelsboligforeninger, flere massageannoncer i medierne, flere prostituerede, også flere yngre prostituerede, flere bagmænd og en stigende handel med kvinder.

I Kristeligt Folkeparti vil vi ikke lukke øjnene for denne udvikling. Vi har fremsat dette lovforslag, fordi vi mener, at den nuværende lovgivning på området har slået fejl. Den har ikke nogen reel virkning, men afslører i stedet en politik uden egentlig sammenhæng.

Der er to muligheder, og den ene er legalisering af prostitution i håbet om, at dette vil forbedre de prostitueredes vilkår. Udenlandske erfaringer, senest fra Tyskland, viser, at denne løsning ikke giver de tilsigtede forbedringer, men tværtimod tiltrækker den illegale prostitution og ikke mindst handel med kvinder.

Den anden mulighed, som vi fremlægger med dette lovforslag, er at forbyde køb af sexydelser, sådan som man har gjort i Sverige. Kritikerne af kriminalisering af prostitutionskunder har argumenteret med, at det svenske forbud ikke har virket. De prostituerede bliver udsat for flere overgreb, hvis prostitutionen søger under jorden, der er ikke nogen passende straf til de mænd, der bliver pågrebet, danskerne er imod, og seksualdriften kan alligevel ikke tæmmes.

Men kritikerne går galt i byen på flere punkter. For det første er det ikke entydigt, om det svenske forbud har været en succes eller en fiasko. Markedet for kvindehandel er vældig minimeret i Sverige, og der er skabt en øget forståelse for problematikken, som selvfølgelig skal følges op af social indsats. 85 pct. af svenskerne støtter loven.

For det andet er problemet med at udmønte en passende straf, hvis forbuddet mod prostitutionskøb bliver indført, ikke noget argument imod at indføre en lov. Hvis et flertal i Folketinget beslutter, at dette lovforslag skal gennemføres, skal der naturligvis være en straf, og her kan jeg ikke se, hvorfor fængsels- eller behandlingsdomme ikke skulle være en mulighed; naturligvis med samme regler om betingede og ubetingede domme som på andre strafferetlige områder.

Det eneste argument i kritikken, der i bund og grund er relevant, er risikoen for, at kvinderne udsættes for flere overgreb i baggårdene end på gaden. Det er et reelt problem, men et problem, der skal løses ved en øget social indsats, og det er beskæmmende, så lidt vi gør i Danmark for at hjælpe prostituerede til et andet liv.

Et svar, jeg netop har modtaget fra socialminister Henriette Kjær, afspejler den manglende nytænkning i bekæmpelse af prostitution. Set ud fra Kristeligt Folkepartis synspunkt kan en kriminalisering af prostitutionskøbere naturligvis ikke løse alle problemer, men det er et skridt i den rigtige retning, som skal suppleres med fuld damp på den sociale indsats. Løsningen er i hvert fald ikke at lade stå til over for et fænomen, som vi i bund og grund mener er til skade for de kvinder, det går ud over.

Jeg vil sige tak for debatten, og jeg vil især sige tak til ministeren, som sagde i sin tale, at vi skal prostitution til livs. Derfor ser jeg frem til, at regeringen vil komme med en helt anden offensiv indsats på området.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Styrkelse af politiets efterforskningsmidler i sager om rufferi m.v.).

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det lovforslag, vi nu drøfter, indebærer, at det bliver muligt for politiet at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager om bagmandsvirksomhed og mellemmandsvirksomhed i forbindelse med prostitution, altså hvis den forbrydelse, der efterforskes, er en overtrædelse af straffelovens § 228 eller § 229.

Efter de gældende bestemmelser i retsplejeloven kan der, hvis de andre betingelser i øvrigt er opfyldt, eksempelvis foretages telefonaflytning i sager, hvor der kan blive tale om straf på fængsel i 6 år eller derover, eller hvor en af de bestemmelser, der er opregnet i retsplejeloven, er overtrådt, eksempelvis hvis der er tale om en sag om børnepornografi. Der kan derfor f.eks. foretages telefonaflytning i en sag om menneskehandel efter straffelovens § 262 a, da strafferammen her er 8 års fængsel. Derimod kan der efter de gældende regler ikke foretages et sådant indgreb i sager om rufferi m.v.

Som jeg allerede har sagt tidligere i dag, nemlig da vi behandlede L 132 for kort tid siden, er regeringen helt enig i, at vi i videst muligt omfang skal forsøge at komme prostitutionen til livs, hvilket i første omgang skal ske ved at sætte hårdt ind over for bagmændene. Regeringen er derfor også helt på linje med forslagsstillerne, når det gælder om, at vi skal sørge for, at politiets efterforskningsmidler tilpasses den virkelighed, politiet skal operere i. Det er også baggrunden for, at jeg i sidste uge sendte et udkast til lovforslag i høring. Heri foreslås det bl.a., at det skal være muligt for politiet at foretage telefonaflytning i rufferisager, altså i sager om overtrædelse af straffelovens § 228.

Jeg finder derimod ikke, at der skal etableres en tilsvarende adgang i sager om overtrædelse af straffelovens § 229, da denne bestemmelse jo omhandler de mere mellemmandsprægede handlinger i forbindelse med prostitution. Bestemmelsen kan typisk finde anvendelse over for den hotelportier eller bartender, der flere gange har anvist prostituerede, eller over for den person, der har udlejet et værelse til en prostitueret.

Det er efter regeringens opfattelse de egentlige bagmænd, vi skal sætte alt ind på at bekæmpe, altså de personer, der rekrutterer kvinder til prostitution eller afholder prostituerede fra at forlade miljøet. Prostitutionsmiljøet i Danmark styres i stigende omfang af kriminelle netværk,